

[Holger Larsen.]

foretaget som en forhøjelse af grundskyld- og ejendomsskyldpromillerne og af en sådan størrelse, at den vil svare til en leje-forhøjelse på ca. 3 pct. for lejligheder taget i brug før 1. januar 1946. Provenuet af den forøgede beskatning tænkes henlagt i en særlig fond i den enkelte kommune til imødegåelse af eventuelle tab på kommune-garantier i henhold til boligstøtteloven, og efter 5 års forløb skulle fondens midler kunne anvendes til anlægsformål, bl. a. til saneringsformål. Den højtærede indenrigs- og boligminister har givet tilsagn om at fremsætte et lovforslag i overensstemmelse med det, udvalget her er blevet enigt om.

Udvalget er ligeledes enigt om at fortsætte arbejdet med det af socialministeren fremsatte forslag til lov om godtgørelse for lejeforhøjelsen til alders- og invaliderente-modtagere m. fl. Der er enighed i udvalget om formålet: at friholde disse medborgere for følgerne af forhøjelserne, og man vil senere fremkomme med indstilling i overensstemmelse hermed.

Efter at have gennemgået de stillede ændringsforslag og de tanker, der har rørt sig i udvalget angående en kommunal udligningsfond, vil jeg gerne på mit partis vegne fremsætte nogle bemærkninger.

Det tilkommer ikke mig at bedømme, om det resultat, der er kommet ud af disse mange, lange og besværlige forhandlinger, er tilfredsstillende for den enkelte. Det kan det vel ikke være, så mange synspunkter som der har måttet bøje sig mod hinanden, men det er nu engang en mindretalsregerings lod at samarbejde, og under alle de forhandlinger, der har fundet sted, har vi bestræbt os for at få den bredest mulige tilslutning til gennemførelsen af disse love omfattende vore boligproblemer. Vi har betragtet dem som en helhed og havde i og for sig den opfattelse, at alle fire partiers repræsentanter i underudvalget gik ind i et sagligt arbejde for at nå et resultat, som vi kunne stå samlet om. Derfor kom det som en overraskelse, at partiet venstre, efter at dets forhandlere havde opnået indrømmelser på væsentlige punkter, tog den negative stilling overfor halvdelen af forligets resultat at ville stemme for alle ændringsforslag, men ikke medvirke til bygestøttelovens fremme. Det er, som

om partiet ikke kan komme bort fra den gølge og negative linie, som det har lagt sig på. Det klæder ikke et parti at indtage en sådan holdning efter at have deltaget så langt i forhandlingerne, som tilfældet var.

Der har måttet gives indrømmelser både med hensyn til lejeloven og boligstøtteloven; men tænk engang på, under hvilke vilkår forhandlingerne påbegyndtes! Her i salen som ude i landet taltes der om afvikling; bestående love kunne ikke forlænges udover den 15. april; vi skulle altså nå et resultat inden denne dato. Vi i mit parti tager vort ansvar for det forlig, der her foreligger til behandling. Vi mener stadig, at de forhøjelser, grundejerne vil få, ligger i overkanten af, hvad de har krav på for at få dækning for stigningen i vedligeholdelsesudgifterne. Men der er den formildende omstændighed, at de udlejere, der får adgang til den store forhøjelse på 10 pct. til 1. august, skal afsætte dette beløb til indvendig istandsættelse. Jeg betragter det som en betydelig forbedring af hele vor lejelovgivning, at dette princip nedfældes i loven. Hidtil har udlejerne jo ganske vist haft kontraktlig forpligtelse til at lade male, tapetsere og hvidte, men de har i de fleste tilfælde ikke været til at formlå til at opfylde denne forpligtelse. Fremover har lejerne nu krav på at få foretaget reparationer for de beløb, der henstår på vedligeholdelseskontoen. Skulle der opstå divergencer mellem ejer og lejer, behøver man ikke at gå til retten for at få sagerne klaret, det kan huslejenævnet ordne.

Jeg beklager, at det ikke er lykkedes for os at få en begrænsning ind med hensyn til opsigelse i tofamiliesejendomme. Det er imidlertid ikke nødvendigt at optage en stor diskussion om dette spørgsmål igen i dag, det har vi diskuteret tilstrækkeligt.

For de ældre ejendomme fra før 1890 havde jeg helst set, at nævnene skulle have været hørt, inden krav om lejeforhøjelse kunne fremsættes, men i forslaget er der den formildende omstændighed, at den store forhøjelse skal hensættes til indvendig vedligeholdelse. Skulle ejendommen være af helt kondemneringsmoden karakter, må lejerne afæske huslejenævnet en afgørelse om, hvorvidt ejeren har krav på en forhøjelse.

Jeg skal med disse ganske få bemærkninger på mit partis vegne anbefale æn-